

องค์การบริหารส่วนตำบลอินทพรหม
เลขที่รับ 1963
วันที่ 7 มิ.ย. 60
เวลา 16.00

ที่ อท ๐๐๒๓.๙/ว ๓๕๕๕

ที่ว่าการอำเภอโพธิ์ทอง
ถนนเสนา-ชั้นสุตร อท ๑๔๑๒๐

๖ ธันวาคม ๒๕๖๐

เรื่อง แจ้งเวียนกฎหมายลำดับรองและแนวทางการปฏิบัติ

เรียน นายกเทศมนตรีตำบล และนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ทุกแห่ง

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือจังหวัดอ่างทอง ที่ อท ๐๐๒๓.๓/ว ๔๓๐๗
ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

จำนวน ๑ ชุด

ด้วยจังหวัดอ่างทอง ได้รับแจ้งจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นว่า กรมปศุสัตว์ได้จัดทำกฎหมายลำดับรองที่ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์ เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ จำนวน ๖ ฉบับ และมีผลใช้บังคับแล้ว ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับภาคส่วนต่าง ๆ เช่น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พนักงานตรวจโรคสัตว์ ผู้ประสงค์จะฆ่าสัตว์ รวมถึงผู้ประกอบการกิจการฆ่าสัตว์ และมีส่วนสำคัญในการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย ดังนั้น จึงแจ้งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นทราบ และดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

๕๕๖ ๖๖๖ ๖๖๖
- เพื่อ โปรดทราบ
๖๖๖

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวรัชชิตา ยอดแก้ว)

(นายพงษ์ศักดิ์ พูลสวัสดิ์)

รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

นางสาวสมใจ ทวีชัย
ผู้อำนวยการกอง

ปลัดอำเภอ (เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการพิเศษ) รักษาการแทน
นายอำเภอโพธิ์ทอง

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอ
โทร/โทรสาร ๐-๓๕๖๑-๐๕๖๘

๕๖๖ ๖๖๖
(นางสาวนิสา วงษ์สด)
ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลอินทพรหม

ได้รับแล้ว
ผู้รับ
วันที่ 14 มิ.ย. 60

(นายโกศล ทิมป่อแร่)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลอินทพรหม

หน่วยงานปฏิบัติ
☒ สำนักงานปลัด อบต.
☐ ส่วนการคลัง
☐ ส่วนโยธา
☐ ส่วนการศึกษา ฯ

ที่ อท ๐๐๒๓.๓/ว ๕ มอ

๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

ศาลากลางจังหวัดอ่างทอง
ถนนเทศบาล ๑ อท ๑๔๐๐๐

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
อำเภอโพธิ์ทอง
เลขที่.....
วันที่ ๓๐ พ.ย. ๒๕๖๐
เวลา.....

เรื่อง แจ้งเวียนกฎหมายลำดับรองและแนวทางการปฏิบัติ
เรียน นายอำเภอ ทุกอำเภอ และนายกเทศมนตรีเมืองอ่างทอง

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๑๐.๕/ว ๒๖๑๖
ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

จำนวน ๑ ชุด

ด้วยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นแจ้งว่า กรมปศุสัตว์ได้จัดทำกฎหมายลำดับรองที่ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ จำนวน ๖ ฉบับ และมีผลใช้บังคับแล้ว ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับภาคส่วนต่าง ๆ เช่น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พนักงานตรวจโรคสัตว์ ผู้ประสงคจะฆ่าสัตว์ รวมถึงผู้ประกอบการฆ่าสัตว์ และมีส่วนสำคัญในการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย จังหวัดอ่างทองขอให้อำเภอแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบ และดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการ สำหรับอำเภอแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่พิจารณาดำเนินการด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายประมวณ มุ่งมาตร)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดอ่างทอง

- ลงนามแล้ว

(นายทองชัย ศักดิ์ดี พูลสวัสดิ์)

ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดอ่างทอง
นายอำเภอโพธิ์ทอง

เรียน นายอำเภอโพธิ์ทอง
☐ เพื่อโปรดทราบ
☒ เพื่อโปรดพิจารณา

- น.ส.ดร.พ.ก. ๐๒๓
๐๒๓๖๖๖๖

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด
กลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่น
โทร. ๐-๓๕๖๑๑-๕๖๓๔ fax ๐-๓๕๖๑๑-๖๔๗

รับ
.....
รับ
.....

๒๓

(นางสาวชนพรพรณ อารังสมบัติ)
ท้องถิ่นอำเภอโพธิ์ทอง

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
จังหวัดอ่างทอง
เลขที่ ๗๕๙๖
วันที่ ๒๕ พ.ย. ๒๕๖๐
เวลา

ศาลากลางจังหวัดอ่างทอง
รับเลขที่ ๑๔๐๔๗
วันที่ ๒๕ พ.ย. ๒๕๖๐
เวลา

ที่ มท ๐๘๑๐.๕/๑๕๖๖

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง แจ้งเวียนกฎหมายลำดับรองและแนวทางการปฏิบัติ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๑๐.๕/ว ๒๔๓๖ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมปศุสัตว์ ที่ กษ ๐๖๑๕/๓๓๓๕๖ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๐ จำนวน ๑ ฉบับ

ตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นขอความร่วมมือจังหวัดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ว่ามีผลใช้บังคับแล้วและให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง นั้น

กรมปศุสัตว์ ได้จัดทำกฎหมายลำดับรองที่ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ จำนวน ๖ ฉบับ และมีผลใช้บังคับแล้ว ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับภาคส่วนต่างๆ เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พนักงานตรวจโรคสัตว์ ผู้ประสงค์จะฆ่าสัตว์ รวมถึงผู้ประกอบการกิจการฆ่าสัตว์ และมีส่วนสำคัญในการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย โดยทุกภาคส่วนเหล่านั้นจำเป็นต้องได้รับทราบข้อมูลที่ต้องการและแนวทางปฏิบัติที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติดังกล่าว ดังนั้น จึงขอความร่วมมือจังหวัดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ สามารถดาวน์โหลดกฎหมายลำดับรองที่ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ จำนวน ๖ ฉบับ ได้ที่เว็บไซต์ของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ในหัวข้อ “หนังสือราชการ”

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายธนา ยันตรโกวิท)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น

ส่วนส่งเสริมการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

โทรศัพท์ ๐-๒๒๔๔-๙๐๐๐ ต่อ ๒๑๑๔

โทรสาร ๐-๒๒๔๔-๒๐๖๖

54937
 - 2 พ.ย. 2560

ที่ กษ ๐๖๑๕/๓๓๓ ๕๖

กรมปศุสัตว์

ถนนพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

๒๓ ตุลาคม ๒๕๖๐

เรื่อง แจ้งเวียนกฎหมายลำดับรองและแนวทางการปฏิบัติ

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง การแจ้งการฆ่าสัตว์และการออกหลักฐานการรับแจ้งการฆ่าสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๐ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. ประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง การตรวจโรคและการตรวจพิสูจน์โรคสัตว์ในสัตว์ที่ฆ่าในโรงฆ่าสัตว์หรือผ่านนอกโรงฆ่าสัตว์และเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่า เพื่อการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ จำนวน ๑ ฉบับ
๓. ประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง แต่งตั้งนายทะเบียน จำนวน ๑ ฉบับ
๔. ประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง การกำหนดโรคหรือลักษณะของสัตว์หรือเนื้อสัตว์ที่ไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหารตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ จำนวน ๑ ฉบับ
๕. ระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการแสดงความจำนงขอเป็นผู้รับใบอนุญาตแทนกรณีผู้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาตาย พ.ศ. ๒๕๖๐ จำนวน ๑ ฉบับ
๖. ระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๐ จำนวน ๑ ฉบับ
๗. แนวทางการปฏิบัติงาน จำนวน ๒ ฉบับ

ด้วยกรมปศุสัตว์ได้จัดทำกฎหมายลำดับรองที่ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ จำนวน ๖ ฉบับ และมีผลบังคับใช้แล้ว ซึ่งกฎหมายลำดับรองทั้ง ๖ ฉบับดังกล่าว มีความเกี่ยวข้องกับภาคส่วนต่างๆ เช่น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พนักงานตรวจโรคสัตว์ ผู้ประสงคจะฆ่าสัตว์ รวมถึงผู้ประกอบการกิจการฆ่าสัตว์ ซึ่งมีส่วนสำคัญในการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย โดยทุกภาคส่วนเหล่านั้นจำเป็นต้องได้รับทราบข้อมูลที่ถูกต้องและแนวทางการปฏิบัติที่สอดคล้องกับข้อกฎหมาย

กรมปศุสัตว์จึงขอส่งกฎหมายลำดับรองที่ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ พร้อมแนวทางการดำเนินงาน รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย และขอ

สสส.
 เลขรับ 3437
 วันที่ - ๒ พ.ย. ๒๕๖๐

กองพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น
 เลขรับ 12723
 วันที่ - ๒ พ.ย. ๒๕๖๐
 เวลา

ความอนุเคราะห์กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้โปรดแจ้งเวียนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ทราบด้วย
จะขอบคุณมาก

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

นายอภัย สุทธิสังข์)
อธิบดีกรมปศุสัตว์

สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์

โทร. ๐ ๒๖๕๓ ๔๔๔๔ ต่อ ๓๑๔๑

โทรสาร ๐ ๒๖๕๓ ๔๔๔๔ ต่อ ๓๑๔๓

การแจ้งการฆ่าสัตว์

การแจ้งการฆ่าสัตว์ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ได้ถูกกำหนดให้จัดทำเป็นกฎหมายลำดับรอง โดยกรมปศุสัตว์ได้จัดทำเป็นประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง การแจ้งการฆ่าสัตว์และการออกหลักฐานการรับแจ้งการฆ่าสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๐ และประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้ในวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๖๐

ผู้ประสงค์จะทำการฆ่าสัตว์ตามพระราชบัญญัติฯ นี้ ไม่ได้มีการกำหนดให้ผู้แจ้งต้องเป็นเจ้าของสัตว์เป็นผู้แจ้ง และเนื่องจากระบบการเลี้ยงสัตว์ในประเทศไทยมีความหลากหลาย เช่น ระบบ ประกันราคา หรือการจ้างเลี้ยง รวมถึงการผลิตเพื่อนำไปแปรรูปในพื้นที่อื่นๆ ดังนั้น เพื่อให้เกิดความคล่องตัว ในการปฏิบัติงาน ผู้ประสงค์จะทำการฆ่าสัตว์จึงหมายรวมถึงบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่มีหน้าที่แจ้งการฆ่า สัตว์โดยมีความสัมพันธ์กับเจ้าของสัตว์ ทั้งนี้ เมื่อมีการแจ้งการฆ่าสัตว์แล้ว หากไม่ปฏิบัติตามที่ได้แจ้งไว้ ต่อพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ย่อมมีความผิดตามพระราชบัญญัติฉบับนี้

กรณีการฆ่าสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์ภายในประเทศ

๑. ผู้ประสงค์จะทำการฆ่าสัตว์ต้องแจ้งการฆ่าสัตว์โดยใช้แบบแจ้งและตอบรับการแจ้งการฆ่า สัตว์ ตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง การแจ้งการฆ่าสัตว์และการออกหลักฐานการรับแจ้งการ ฆ่าสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยแจ้งต่อพนักงานท้องถิ่น ณ ที่ทำการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่โรงฆ่าสัตว์นั้น ตั้งอยู่ โดยสามารถแจ้งล่วงหน้าได้ไม่เกิน ๗ วัน ก่อนจะทำการฆ่าสัตว์ พร้อมแนบหลักฐานที่มาของสัตว์ ได้แก่ ใบอนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ หรือ หนังสือรับรอง แหล่งที่มาของสัตว์

๒. ผู้ประสงค์จะทำการฆ่าสัตว์จ่ายเงินค่าอากรการฆ่าสัตว์ตามชนิดสัตว์และจำนวนสัตว์ ที่จะทำการฆ่าสัตว์ต่อพนักงานท้องถิ่น และให้พนักงานท้องถิ่นออกเอกสารการชำระค่าอากรการฆ่าสัตว์ แก่ผู้ประสงค์จะทำการฆ่าสัตว์

๓. เนื่องจากอัตราค่าอากรการฆ่าสัตว์ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อ การจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ยังมีได้ถูกกำหนดเป็นกฎกระทรวง จึงใช้กฎกระทรวงฉบับที่ ๔ และ ๖ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ไม่ขัดต่อพระราชบัญญัติควบคุม การฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งสามารถเรียกเก็บได้เฉพาะค่าอากรการฆ่าสัตว์เท่านั้น ในอัตรา ดังนี้

๓.๑ โค ตัวละ ๑๒ บาท

๓.๒ กระบือ ตัวละ ๑๕ บาท

๓.๓ สุกร ตัวละ ๑๐ บาท

๓.๔ สุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า ๒๒.๕ กก. ตัวละ ๕ บาท

๓.๕ แพะ หรือ แกะ ตัวละ ๔ บาท

กรณีการฆ่าไก่ เป็ด ห่าน (กฎกระทรวงฉบับที่ ๖ ให้ยกเว้นค่าอากร) และนกกระทาเทศ (ยังไม่มีกฎกระทรวงกำหนดให้เรียกเก็บค่าอากร) ผู้ประสงค์จะทำการฆ่าสัตว์ดังกล่าว ต้องแจ้งการฆ่าสัตว์ ต่อพนักงานท้องถิ่น โดยที่พนักงานท้องถิ่นไม่ต้องเรียกเก็บค่าอากรการฆ่าสัตว์จากผู้ประกอบการ

๔. เมื่อพนักงานท้องถิ่นได้รับเงินค่าอากรการฆ่าสัตว์แล้ว ให้พนักงานท้องถิ่นออกเอกสาร หรือหลักฐานรับเงินค่าอากรการฆ่าสัตว์ให้แก่ผู้แจ้งการฆ่าสัตว์ และจัดทำเอกสารตอบรับการฆ่าสัตว์ตามแบบ

แจ้งและตอบรับการแจ้งการฆ่าสัตว์ พร้อมสำเนาจำนวน ๒ ฉบับ โดยให้พนักงานท้องถิ่นเก็บเอกสารฉบับจริง และมอบสำเนาจำนวน ๒ ฉบับให้แก่ผู้แจ้งการฆ่าสัตว์

๕. ผู้แจ้งการฆ่าสัตว์ต้องนำสัตว์ไปยังโรงพักสัตว์ในบริเวณโรงฆ่าสัตว์ตามที่ได้แจ้งไว้กับพนักงานท้องถิ่น และมอบสำเนาการเอกสารตอบรับการฆ่าสัตว์ให้แก่ผู้ประกอบการโรงฆ่าสัตว์จำนวน ๑ ฉบับ กรณีการฆ่าสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์เพื่อการส่งออก

๑. กรณีที่ผู้ประสงค์จะทำการฆ่าสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์เพื่อการส่งออกด้วย ให้ผู้ประสงค์จะฆ่าสัตว์ชำระค่าอากรให้แก่พนักงานท้องถิ่นในอัตรา ดังนี้

๑.๑ โค ตัวละ ๑๒ บาท

๑.๒ กระบือ ตัวละ ๑๕ บาท

๑.๓ สุกร ตัวละ ๑๐ บาท

๑.๔ สุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า ๒๒.๕ กก. ตัวละ ๕ บาท

๑.๕ แพะ หรือ แกะ ตัวละ ๕ บาท

๒. กรณีการฆ่าไก่ เป็ด ห่าน (กฎกระทรวงฉบับที่ ๒ ให้ยกเว้นค่าอากร) และนกกระจอกเทศ (ยังไม่มีการกำหนดให้เรียกเก็บค่าอากร) ให้ผู้ประสงค์จะทำการฆ่าสัตว์ดังกล่าวยังไม่ต้องแจ้งพนักงานท้องถิ่น

๓. ผู้ประสงค์จะทำการฆ่าสัตว์เมื่อได้ชำระค่าอากรการฆ่าสัตว์ตามข้อ ๑ แล้ว ให้ยื่นเอกสารการชำระค่าอากรแจ้งการฆ่าสัตว์ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่โรงฆ่าสัตว์เพื่อการส่งออก หรือในกรณีการฆ่าไก่ เป็ด ห่าน ที่ไม่ต้องแจ้งพนักงานท้องถิ่น แต่ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่โดยตรง พร้อมแนบหลักฐานที่มาของสัตว์ ได้แก่ ใบอนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ หรือ หนังสือรับรองแหล่งที่มาของสัตว์ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำเอกสารตอบรับการฆ่าสัตว์ตามแบบแจ้งและตอบรับการแจ้งการฆ่าสัตว์ พร้อมสำเนาจำนวน ๓ ฉบับ โดยส่งมอบเอกสารตอบรับการฆ่าสัตว์ฉบับจริงให้พนักงานท้องถิ่น และมอบสำเนาจำนวน ๒ ฉบับให้แก่ผู้แจ้งการฆ่าสัตว์ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่เก็บสำเนาไว้จำนวน ๑ ฉบับ โดยจัดเก็บไว้ที่กรมปศุสัตว์

๔. ผู้แจ้งการฆ่าสัตว์ต้องนำสัตว์ไปยังโรงพักสัตว์ในบริเวณโรงฆ่าสัตว์ตามที่ได้แจ้งไว้กับพนักงานท้องถิ่น และมอบสำเนาการเอกสารตอบรับการฆ่าสัตว์ให้แก่ผู้ประกอบการโรงฆ่าสัตว์จำนวน ๑ ฉบับ การกรอกเอกสารแบบแจ้งและตอบรับการแจ้งการฆ่าสัตว์

การแจ้งการฆ่าสัตว์ตามแบบแจ้งและตอบรับการแจ้งการฆ่าสัตว์ ผู้ประสงค์จะทำการฆ่าสัตว์ต้องเป็นผู้กรอกรายละเอียดข้อมูล ดังนี้

- เลขที่ : เว้นว่าง (ให้พนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้กรอก)
- เขียนที่ : ระบุที่ทำการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือชื่อโรงฆ่าสัตว์เพื่อการส่งออก
- วัน/เดือน/ปี : ให้ระบุวันที่ทำการแจ้งฆ่าสัตว์
- เรียน : ให้ระบุคำว่า “พนักงานท้องถิ่น” หรือ “พนักงานเจ้าหน้าที่” แล้วแต่กรณี
- ข้าพเจ้า : ให้ระบุชื่อผู้แจ้งการฆ่าสัตว์
- อายุ : ให้ระบุอายุของผู้แจ้งการฆ่าสัตว์
- บัตรประชาชนเลขที่ : ให้ระบุเลขที่บัตรประชาชนของผู้แจ้งการฆ่าสัตว์
- อยู่บ้านเลขที่ : ให้ระบุที่อยู่ตามบัตรประชาชนของผู้แจ้งการฆ่าสัตว์
- หมายเลขโทรศัพท์ : ให้ระบุหมายเลขโทรศัพท์ที่สามารถติดต่อได้ของผู้แจ้งการฆ่าสัตว์

กลุ่มควบคุมโรงฆ่าสัตว์ภายในประเทศ สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์

- มีความประสงค์จะฆ่าสัตว์ชนิด : ให้ระบุชนิดของสัตว์ที่จะทำการฆ่าสัตว์
- จำนวน : ให้ระบุจำนวนตัวที่จะทำการฆ่าสัตว์
- ในวันที่ : ให้ระบุวันที่ที่จะทำการฆ่าสัตว์
- ตั้งแต่เวลา น. ถึงเวลา น. : ให้ระบุเวลาที่จะทำการฆ่าสัตว์ตัวแรกโดยประมาณ

จนถึงเวลาที่จะทำการฆ่าสัตว์ตัวสุดท้ายโดยประมาณ

- ณ โรงฆ่าสัตว์/สถานที่ : ให้ระบุชื่อโรงฆ่าสัตว์หรือสถานที่อื่นที่ไม่ใช่โรงฆ่าสัตว์ที่จะทำการฆ่าสัตว์ แล้วแต่กรณี

- ประเภทโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ : ให้ทำเครื่องหมายหน้าข้อความที่เป็นประเภทของโรงฆ่าสัตว์ที่จะทำการฆ่าสัตว์

- ใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์เลขที่ : ให้ระบุรหัสเลขที่ใบอนุญาตฯ ตามกฎหมาย

- ตั้งอยู่เลขที่ : ให้ระบุสถานที่ตั้งของโรงฆ่าสัตว์

- หมายเลขโทรศัพท์ : ให้ระบุหมายเลขโทรศัพท์ของโรงฆ่าสัตว์ หรือหมายเลขโทรศัพท์มือถือของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์

- รายละเอียดแหล่งที่มาของสัตว์ ๑. ชื่อฟาร์ม/ชื่อผู้ประกอบการ : ให้ระบุชื่อฟาร์มเลี้ยงสัตว์หรือชื่อเจ้าของฟาร์มเลี้ยงสัตว์

- ที่ตั้งฟาร์มเลขที่ : ให้ระบุสถานที่ตั้งฟาร์มโดยดูข้อมูลจากใบอนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์หรือใบรับรองแหล่งที่มาของสัตว์

- เลขทะเบียนมาตรฐานฟาร์มที่ (ถ้ามี) : ให้ระบุเลขทะเบียนมาตรฐานฟาร์ม

- จำนวน : ให้ระบุจำนวนสัตว์ที่จะทำการฆ่าสัตว์จากฟาร์มต้นทาง

- ๒. กรณีสัตว์ที่จะฆ่ามีแหล่งที่มาหลายแห่งโปรดระบุตามเอกสารแนบท้าย : ให้ผู้แจ้งจัดทำรายละเอียดของสัตว์ที่จะฆ่าเป็นเอกสารแนบ โดยต้องมีรายละเอียดตามข้อ ๑. ให้ชัดเจน

การกรอกแบบตอบรับการแจ้งการฆ่าสัตว์

- หนังสือฉบับนี้ให้ไว้เพื่อรับรองว่า : ให้ระบุชื่อผู้แจ้งการฆ่าสัตว์

- ได้แจ้งความประสงค์จะฆ่าสัตว์ชนิด : ให้ระบุชนิดสัตว์ที่ผู้แจ้งฆ่าสัตว์ประสงค์จะฆ่าสัตว์

- จำนวน : ให้ระบุจำนวนสัตว์ที่ทำการฆ่าสัตว์

- ณ โรงฆ่าสัตว์/สถานที่ : ให้ระบุชื่อโรงฆ่าสัตว์หรือสถานที่อื่นที่ไม่ใช่โรงฆ่าสัตว์ที่จะทำการฆ่าสัตว์ แล้วแต่กรณี

- ใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์เลขที่ : ให้ระบุรหัสเลขที่ใบอนุญาตฯ ตามกฎหมาย

- ในวันที่ : ให้ระบุวันที่ที่จะทำการฆ่าสัตว์

- ระหว่างเวลา : ให้ระบุเวลาเริ่มต้นที่จะทำการฆ่าสัตว์ตัวแรกโดยประมาณ

- และชำระอากรการฆ่าสัตว์ต่อพนักงานท้องถิ่นเป็นเงิน : ให้ระบุจำนวนเงินที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเรียกเก็บจากผู้แจ้งการฆ่าสัตว์

- ตามใบเสร็จรับเงิน : ให้ระบุเลขที่เอกสารการรับเงินหรือเลขที่ใบเสร็จรับเงิน

- ให้ไว้ ณ วันที่ ... : ให้ระบุวันที่ตอบรับการแจ้งการฆ่าสัตว์

การกรอกหนังสือรับรองแหล่งที่มาของสัตว์

หนังสือรับรองแหล่งที่มาของสัตว์เป็นเอกสารตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบการแจ้งการฆ่าสัตว์ เพื่อแสดงถึง

แหล่งที่มาของสัตว์ที่จะทำการฆ่าสัตว์ ตามมาตรา ๓๑ โดยปศุสัตว์จังหวัดหรือปศุสัตว์อำเภอเป็นผู้ลงนามรับรอง ทั้งนี้ หากผู้ประสงค์แจ้งการฆ่าสัตว์มีใบอนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์แล้ว ให้จัดทำเป็นสำเนาแล้วนำไปแนบเป็นหลักฐานประกอบการแจ้งการฆ่าสัตว์ต่อพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แต่หากผู้ประสงค์แจ้งการฆ่าสัตว์ไม่สามารถหาใบอนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์มาใช้เป็นหลักฐานแล้ว ให้เจ้าของสัตว์ติดต่อเจ้าหน้าที่สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดหรือสำนักงานปศุสัตว์อำเภอเพื่อจัดทำเอกสารดังกล่าว โดยระบุรายละเอียดข้อความ ดังนี้

- เขียนที่ : ให้ระบุชื่อหน่วยงานที่ออกเอกสาร
- นาย/นาง/นางสาว : ให้ระบุชื่อเจ้าของสัตว์ ทั้งบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล
- อายุ : ให้ระบุอายุเจ้าของสัตว์ กรณีเป็นนิติบุคคลไม่ต้องระบุ
- บัตรประชาชนเลขที่ : ให้ระบุหมายเลขบัตรประชาชนของเจ้าของสัตว์
- อยู่บ้านเลขที่ : ให้ระบุที่อยู่เจ้าของสัตว์ตามบัตรประชาชน กรณีเป็นนิติบุคคลให้ระบุ

ที่ตั้งของสาขา

- โทรศัพท์ : ให้ระบุโทรศัพท์ที่สามารถติดต่อเจ้าของสัตว์ได้
- ประสงค์เคลื่อนย้ายสัตว์ชนิด : ให้ระบุชนิดสัตว์ที่จะเคลื่อนย้ายมาทำการฆ่าสัตว์
- จำนวน : ให้ระบุจำนวนสัตว์
- เลขทะเบียนฟาร์มมาตรฐานที่ : ให้ระบุทะเบียนมาตรฐานฟาร์ม (ถ้ามี)
- จากบ้านเลขที่ : ให้ระบุสถานที่ต้นทางของสัตว์
- โดยรถขนส่งหมายเลขทะเบียน : ให้ระบุรถที่ใช้ขนส่งสัตว์ไปยังโรงฆ่าสัตว์
- ไปยังสถานที่/โรงฆ่าสัตว์ชื่อ : ให้ระบุสถานที่ที่จะทำการฆ่าสัตว์ กรณีการฆ่าสัตว์นอกโรง

ฆ่าสัตว์ หรือชื่อของโรงฆ่าสัตว์ที่สัตว์จะเคลื่อนย้ายไปฆ่า

- ใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์เลขที่ : ให้ระบุรหัสเลขที่ใบอนุญาตฯ ตามกฎหมาย
- เลขที่ : ให้ระบุสถานที่ตั้งของโรงฆ่าสัตว์
- ในวันที่ : ให้ระบุวันที่จะเคลื่อนย้ายสัตว์ไปยังโรงฆ่าสัตว์
- ประวัติการให้วัคซีนภายใน ๑ เดือน : ให้ระบุชนิดวัคซีนและอายุของสัตว์ที่ทำวัคซีน

ภายใน ๑ เดือนก่อนการเคลื่อนย้ายสัตว์

- หนังสือรับรองฉบับนี้ มีผลถึงวันที่ : ให้ระบุวันที่สัตว์จะเดินทางไปถึงโรงฆ่าสัตว์
- ออกให้ ณ วันที่ : ให้ระบุวันที่ออกเอกสาร
- ลงชื่อ : ให้ปศุสัตว์จังหวัดหรือปศุสัตว์อำเภอเป็นผู้ลงนาม

ทั้งนี้ ผู้จัดทำหนังสือรับรองแหล่งที่มาของสัตว์จะต้องตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลก่อนจัดทำหนังสือฉบับนี้ และจัดทำสำเนาหนังสือฉบับนี้จำนวน ๑ ฉบับเก็บไว้ที่หน่วยงาน

การรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์

พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ได้มอบอำนาจให้พนักงานตรวจโรคสัตว์เป็นผู้ทำหน้าที่รับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ ซึ่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์ และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ดังนั้น พนักงานตรวจโรคสัตว์จึงมีความรับผิดชอบในการอนุญาตให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ผ่านการตรวจรับรองโดยพนักงานตรวจโรคสัตว์เอง และจากมาตรา ๕๐ (๓) ที่กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ฆ่าและติดตั้งเนื้อสัตว์หรือจำหน่ายเนื้อสัตว์ในเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อตรวจสอบและควบคุมให้การปฏิบัติเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่พนักงานตรวจโรคสัตว์จะต้องศึกษาข้อกฎหมายและระเบียบวิธีปฏิบัติให้สามารถปฏิบัติงานได้ตรงตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย

หลักการของการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามระเบียบของกรมปศุสัตว์ฉบับนี้ คำนึงถึงการตรวจสอบย้อนกลับของเนื้อสัตว์ที่ผ่านการตรวจและรับรองโดยพนักงานตรวจโรคสัตว์ เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้บริโภค และอำนวยความสะดวกให้พนักงานเจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบ และสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมาย

การรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ฆ่าในโรงฆ่าสัตว์

๑. พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจสอบเอกสารการแจ้งฆ่าสัตว์จากผู้ประสงค์ฆ่าสัตว์หรือผู้ประกอบการฆ่าสัตว์ และทำการตรวจสอบชนิด จำนวนสัตว์ เอกสารการเคลื่อนย้ายสัตว์ ว่าตรงกับเอกสารดังกล่าวหรือไม่ หากไม่ตรงกับเอกสารแจ้งการฆ่าสัตว์ ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์แจ้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อพิจารณาดำเนินการตามข้อกฎหมาย

๒. พนักงานตรวจโรคสัตว์ทำการตรวจสัตว์และเนื้อสัตว์ตามประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง การกำหนดโรคหรือลักษณะของสัตว์หรือเนื้อสัตว์ที่ไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร เรียบร้อยแล้ว และมีความเห็นว่าสามารถนำไปจำหน่ายเพื่อการบริโภคได้ ให้ดำเนินการ ดังนี้

๒.๑ การประทับตรา

- กรณีเนื้อสัตว์ที่ไม่ใช่บรรจุภัณฑ์ห่อหุ้ม ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ประทับตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ชิ้นส่วนขนาดใหญ่ จำนวนอย่างน้อย ๑ แห่ง โดยใช้สติกเกอร์อนุญาตให้ใช้ในอาหาร เช่น สีส้มอาหาร และให้คำนึงถึงตำแหน่งที่จะทำการประทับเพื่อไม่สูญเสียเนื้อสัตว์ในตำแหน่งที่ประทับตรา

- กรณีเนื้อสัตว์ที่มีการใช้บรรจุภัณฑ์ ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ควบคุมบรรจุภัณฑ์ที่มีตรารับรองให้จำหน่าย เพื่อให้สอดคล้องกับจำนวนสัตว์ที่เข้าฆ่า และปริมาณเนื้อสัตว์ในแต่ละบรรจุภัณฑ์ โดยตราที่ประทับบนบรรจุภัณฑ์จะต้องมีข้อความตามที่กำหนดในประกาศ

ตราประทับสำหรับเนื้อสัตว์ที่ได้จากสัตว์ที่ถูกฆ่าในโรงฆ่าสัตว์จะต้องเป็นไปตามแบบที่กรมปศุสัตว์กำหนด อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญครบถ้วนในตราประทับ และเนื่องจากกฎหมายลำดับรองเรื่องการขึ้นทะเบียนพนักงานตรวจโรคสัตว์ยังไม่มีผลบังคับใช้ จึงอนุโลมให้ยังไม่ต้องมีรหัสประจำตัวพนักงานตรวจโรคสัตว์ในตราประทับทั้งที่เนื้อสัตว์และบรรจุภัณฑ์

๒.๒ การออกเอกสารการรับรอง

ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์จัดทำเอกสาร รน.๑ จำนวน ๑ ฉบับ ต่อ ๑ สถานที่ปลายทางที่เนื้อสัตว์ดังกล่าวจะเคลื่อนย้าย โดยระบุรายละเอียด ดังนี้

- เลขที่ : ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์เป็นผู้กรอก เช่น ลำดับที่ของเอกสาร/ปีปฏิทิน

กลุ่มควบคุมโรงฆ่าสัตว์ภายในประเทศ สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์

- เขียนที่ : ระบุชื่อโรงฆ่าสัตว์
- วัน เดือน ปี : ระบุวันเดือนปีที่จัดทำเอกสาร
- ข้าพเจ้า : ให้ระบุชื่อพนักงานตรวจโรคสัตว์ที่ทำการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์
- ทะเบียนพนักงานตรวจโรค : ระบุเลขทะเบียนที่พนักงานตรวจโรคสัตว์กำหนดให้ หากยังไม่มี ไม่ต้องระบุ

- ที่มาของสัตว์ : ระบุชื่อฟาร์มและที่อยู่ กรณีเป็น GAP ฟาร์ม ให้ระบุเลขทะเบียนฟาร์ม
อย่างเดียว ไม่ต้องระบุชื่อฟาร์มและที่อยู่

- เนื้อสัตว์จากโรงฆ่าสัตว์ชื่อ : ระบุชื่อโรงฆ่าสัตว์
- เลขที่ใบอนุญาต : ระบุเลขทะเบียนโรงฆ่าสัตว์ตามกฎหมาย
- ชื่อเจ้าของเนื้อสัตว์ : ระบุชื่อเจ้าของสถานที่ปลายทางของเนื้อสัตว์ ทั้งที่เป็นบุคคลธรรมดา
หรือนิติบุคคล

- ที่อยู่เจ้าของสัตว์ : ระบุที่อยู่ตามบัตรประชาชน กรณีนิติบุคคลระบุสถานที่ตั้ง
- วันที่เข้าฆ่า : ระบุวันที่ทำการฆ่าสัตว์
- ชนิดเนื้อสัตว์ : ระบุชนิดของสัตว์ เช่น ไก่ เป็ด ห่าน สุกร โค กระบือ แพะ แกะ
- ระบุประเภท : ระบุชิ้นส่วนหรือลักษณะของเนื้อสัตว์ที่จะจำหน่าย
- น้ำหนักสุทธิ : ระบุน้ำหนักรวมของเนื้อสัตว์ที่จะเคลื่อนย้ายไปยังสถานที่ปลายทาง
- ไปยังสถานที่จำหน่ายชื่อ : ระบุชื่อสถานที่ปลายทาง
- ที่อยู่ : ระบุที่ตั้งของสถานที่ปลายทาง
- ความเห็นของพนักงานตรวจโรคสัตว์ : ทำเครื่องหมายหน้าข้อความที่ต้องการ
- คำสั่งของพนักงานตรวจโรคสัตว์ : กรณีที่พนักงานตรวจโรคสัตว์เห็นว่าให้จำหน่าย
เนื้อสัตว์นั้นได้ ให้ระบุข้อความ “อนุญาตให้จำหน่าย” กรณีที่เห็นควรให้ทำการอย่างหนึ่งอย่างใด ให้ระบุ
“ไม่อนุญาตให้จำหน่าย และให้ดำเนินการ.....(ทำลายหรือแปรรูป)”

โดยเนื้อสัตว์ที่ถือว่าผ่านการตรวจรับรองโดยพนักงานตรวจโรคสัตว์แล้วจะต้องประกอบ
ด้วยหลักฐานตามข้อ ๒.๑ และ ๒.๒

๓. พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์และ
เนื้อสัตว์อีกครั้ง ก่อนส่งมอบเอกสารการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ให้แก่เจ้าของเนื้อสัตว์

๔. พนักงานตรวจโรคสัตว์บันทึกและจัดเก็บข้อมูลการออกใบรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์
แล้วจัดส่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อรวบรวมจัดทำรายงานการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ โดยโรงฆ่าสัตว์
ภายในประเทศให้จัดส่งไปที่สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด สำหรับโรงฆ่าสัตว์เพื่อการส่งออกให้จัดส่งไปที่สำนัก
พัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ (กลุ่มควบคุมโรงฆ่าสัตว์ภายในประเทศ)

การรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ผ่านออกโรงฆ่าสัตว์

การรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ผ่านออกโรงฆ่าสัตว์นั้น พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อ
การจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๔ กำหนดให้ตามมาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๔ มาบังคับใช้โดยอนุโลม

๑. พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจสอบเอกสารการแจ้งฆ่าสัตว์จากผู้ประสงค์ฆ่าสัตว์
หรือผู้ประกอบการฆ่าสัตว์ และทำการตรวจสอบชนิด จำนวนสัตว์ เอกสารการเคลื่อนย้ายสัตว์ ว่าตรงกับ
เอกสารดังกล่าวหรือไม่ หากไม่ตรงกับเอกสารแจ้งการฆ่าสัตว์ ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์แจ้งพนักงานเจ้าหน้าที่
เพื่อพิจารณาดำเนินการตามข้อกฎหมาย

๒. พนักงานตรวจโรคสัตว์ทำการตรวจเนื้อสัตว์ตามประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง การกำหนดโรคหรือลักษณะของสัตว์หรือเนื้อสัตว์ที่ไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร เรียบร้อยแล้ว และมีความเห็นว่าสามารถนำไปจำหน่ายเพื่อการบริโภคได้ ให้ดำเนินการ ดังนี้

๒.๑ การประทับตรา

- กรณีเนื้อสัตว์ที่ไม่ใช้บรรจุภัณฑ์ห่อหุ้ม ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ประทับตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ชิ้นส่วนขนาดใหญ่ จำนวนอย่างน้อย ๑ แห่ง โดยใช้สีที่อนุญาตให้ใช้ในอาหาร เช่น สีส้มอาหาร และให้คำนึงถึงตำแหน่งที่จะทำการประทับเพื่อไม่สูญเสียเนื้อสัตว์ในตำแหน่งที่ประทับตรา

- กรณีเนื้อสัตว์ที่มีการใช้บรรจุภัณฑ์ ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ควบคุมบรรจุภัณฑ์ที่มีตรารับรองให้จำหน่าย เพื่อให้สอดคล้องกับจำนวนสัตว์ที่ชำแหละ และปริมาณเนื้อสัตว์ในแต่ละบรรจุภัณฑ์ โดยตราที่ประทับบนบรรจุภัณฑ์จะต้องมีข้อความตามที่กำหนดในประกาศ

ตราประทับสำหรับเนื้อสัตว์ที่ได้จากสัตว์ที่ถูกฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์จะต้องเป็นไปตามแบบที่กรมปศุสัตว์กำหนด อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญครบถ้วนในตราประทับ และเนื่องจากกฎหมายลำดับรองเรื่องการขึ้นทะเบียนพนักงานตรวจโรคสัตว์ยังไม่มีผลบังคับใช้จึงยังไม่จำเป็นต้องมีรหัสประจำตัวพนักงานตรวจโรคสัตว์ในตราประทับทั้งที่เนื้อสัตว์และบรรจุภัณฑ์

๒.๒ การออกเอกสารการรับรอง

ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์จัดทำเอกสาร รน.๓ จำนวน ๑ ฉบับ ต่อ ๑ สถานที่ปลายทางที่เนื้อสัตว์ดังกล่าวจะเคลื่อนย้าย โดยระบุรายละเอียด เช่นเดียวกับการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์

โดยเนื้อสัตว์ที่ถือว่าผ่านการตรวจรับรองโดยพนักงานตรวจโรคสัตว์แล้วจะต้องประกอบด้วยหลักฐานตามข้อ ๒.๑ และ ๒.๒

๓. พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์และเนื้อสัตว์อีกครั้ง ก่อนส่งมอบเอกสารการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ให้แก่เจ้าของเนื้อสัตว์

๔. พนักงานตรวจโรคสัตว์บันทึกและจัดเก็บข้อมูลการออกใบรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ แล้วจัดส่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อรวบรวมจัดทำรายงานการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ โดยโรงฆ่าสัตว์ภายในประเทศให้จัดส่งไปที่สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด สำหรับโรงฆ่าสัตว์เพื่อการส่งออกให้จัดส่งไปที่สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ (กลุ่มควบคุมโรงฆ่าสัตว์ภายในประเทศ)

การรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่า

การรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่า เจ้าของสัตว์จะต้องดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ โดยให้สัตวแพทย์ท้องถิ่นหรือเจ้าหน้าที่จากห้องปฏิบัติการขั้นสุดโรคสัตว์รายงานการตรวจวินิจฉัย เพื่อยืนยันว่าสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่าดังกล่าวมิได้เป็นโรคระบาดสัตว์ เมื่อได้รับผลการวินิจฉัยแล้วว่าสัตว์ที่ตายเองดังกล่าวมิได้เป็นโรคระบาดสัตว์ให้นำซากสัตว์นั้นไปให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ในพื้นที่ใกล้เคียงที่มีโรงฆ่าสัตว์ตั้งอยู่ตรวจเนื้อสัตว์หลังฆ่า หรืออาจขอให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ดังกล่าวเดินทางมาตรวจเนื้อสัตว์ในพื้นที่ที่สัตว์ตาย

๑. พนักงานตรวจโรคสัตว์ทำการตรวจเนื้อสัตว์ตามประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง การกำหนดโรคหรือลักษณะของสัตว์หรือเนื้อสัตว์ที่ไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร เรียบร้อยแล้ว และมีความเห็นว่าสามารถนำไปจำหน่ายเพื่อการบริโภคได้ ให้ดำเนินการ ดังนี้

๑.๑ การประทับตรา

- กรณีเนื้อสัตว์ที่ไม่ใช้บรรจุภัณฑ์ห่อหุ้ม ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ประทับตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ชิ้นส่วนขนาดใหญ่ จำนวนอย่างน้อย ๑ แห่ง โดยใช้สีย้อมอนุญาตให้ใช้ในอาหาร เช่น สีผสมอาหาร และให้คำนึงถึงตำแหน่งที่จะทำการประทับเพื่อไม่สูญเสียเนื้อสัตว์ในตำแหน่งที่ประทับตรา

- กรณีเนื้อสัตว์ที่มีการใช้บรรจุภัณฑ์ ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ควบคุมบรรจุภัณฑ์ที่มีตรารับรองให้จำหน่าย เพื่อให้สอดคล้องกับจำนวนสัตว์ที่เข้าฆ่า และปริมาณเนื้อสัตว์ในแต่ละบรรจุภัณฑ์ โดยตราที่ประทับบนบรรจุภัณฑ์จะต้องมีข้อความตามที่กำหนดในประกาศ

ตราประทับสำหรับเนื้อสัตว์ที่ได้จากสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่าจะต้องเป็นไปตามแบบที่กรมปศุสัตว์กำหนด อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญครบถ้วนในตราประทับ และเนื่องจากกฎหมายลำดับรองเรื่องการขึ้นทะเบียนพนักงานตรวจโรคสัตว์ยังไม่มีผลบังคับใช้จึงไม่มีผลบังคับใช้ จึงอนุโลมให้ยังไม่ต้องมีรหัสประจำตัวพนักงานตรวจโรคสัตว์ในตราประทับทั้งที่เนื้อสัตว์และบรรจุภัณฑ์

๑.๒ การออกเอกสารการรับรอง

ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์จัดทำเอกสาร รน.๒ จำนวน ๑ ฉบับ ต่อ ๑ สถานที่ปลายทางที่เนื้อสัตว์ดังกล่าวจะเคลื่อนย้าย โดยระบุรายละเอียด เช่นเดียวกับการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ผ่านออกโรงฆ่าสัตว์

โดยเนื้อสัตว์ที่ถือว่าผ่านการตรวจรับรองโดยพนักงานตรวจโรคสัตว์แล้วจะต้องประกอบด้วยหลักฐานตามข้อ ๑.๑ และ ๑.๒

๒. พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์และเนื้อสัตว์อีกครั้ง ก่อนส่งมอบเอกสารการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ให้แก่เจ้าของเนื้อสัตว์

๓. พนักงานตรวจโรคสัตว์บันทึกและจัดเก็บข้อมูลการออกใบรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์แล้วจัดส่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อรวบรวมจัดทำรายงานการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ โดยโรงฆ่าสัตว์ภายในประเทศให้จัดส่งไปที่สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด สำหรับโรงฆ่าสัตว์เพื่อการส่งออกให้จัดส่งไปที่สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ (กลุ่มควบคุมโรงฆ่าสัตว์ภายในประเทศ)

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
เรื่อง การแจ้งการฆ่าสัตว์และการออกหลักฐานการรับแจ้งการฆ่าสัตว์
พ.ศ. ๒๕๖๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ออกประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง การแจ้งการฆ่าสัตว์และการออกหลักฐานการรับแจ้งการฆ่าสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ผู้ใดประสงค์จะทำการฆ่าสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์หรือนอกโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ภายในประเทศ ให้แจ้งรายละเอียดต่อพนักงานท้องถิ่น ณ ที่ทำการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น และหากเป็นกรณีการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์เพื่อการส่งออกด้วย ให้แจ้งรายละเอียดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ โรงฆ่าสัตว์เพื่อการส่งออกนั้น

การแจ้งรายละเอียดการฆ่าสัตว์ตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้แบบแจ้งและตอบรับการแจ้งการฆ่าสัตว์ที่กำหนดไว้ท้ายประกาศนี้

ข้อ ๔ การแจ้งการฆ่าสัตว์ตามข้อ ๓ ให้แจ้งล่วงหน้าภายในเจ็ดวันก่อนทำการฆ่าสัตว์โดยยื่นเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) แบบแจ้งและตอบรับการแจ้งการฆ่าสัตว์

(๒) ใบอนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ หรือหนังสือรับรองแหล่งที่มาของสัตว์ที่ออกโดยปศุสัตว์จังหวัด หรือปศุสัตว์อำเภอ

ข้อ ๕ เมื่อได้แจ้งการฆ่าสัตว์เรียบร้อยแล้ว ให้ผู้ประสงค์จะทำการฆ่าสัตว์ชำระค่าอากรการฆ่าสัตว์ต่อพนักงานท้องถิ่น ตามวิธีการชำระที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนด

ข้อ ๖ เมื่อผู้ประสงค์จะทำการฆ่าสัตว์ได้ชำระค่าอากรการฆ่าสัตว์แล้ว ให้พนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วแต่กรณี ออกหลักฐานการรับแจ้งการฆ่าสัตว์ในแบบแจ้งและตอบรับการแจ้งการฆ่าสัตว์

กรณีโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ภายในประเทศ หรือการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ ให้พนักงานท้องถิ่นเก็บต้นฉบับแบบแจ้งและตอบรับการแจ้งการฆ่าสัตว์ และส่งมอบสำเนาเอกสารดังกล่าว ให้ผู้แจ้งการฆ่าสัตว์ และผู้ประกอบการกิจการฆ่าสัตว์

กรณีโรงฆ่าสัตว์เพื่อการส่งออก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งมอบต้นฉบับแบบแจ้งและตอบรับการแจ้งการฆ่าสัตว์ให้พนักงานท้องถิ่น และส่งมอบสำเนาเอกสารดังกล่าวให้ผู้แจ้งการฆ่าสัตว์ และผู้ประกอบการกิจการฆ่าสัตว์ โดยพนักงานเจ้าหน้าที่เก็บสำเนาไว้ ๑ ฉบับ

ข้อ ๗ ให้ผู้ประสงค์จะทำการฆ่าสัตว์ที่ได้รับการตอบรับการแจ้งการฆ่าสัตว์จากพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว ต้องนำสัตว์ไปยังโรงพักสัตว์ตามหลักฐานการรับแจ้งที่พนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ออกให้ และแสดงหลักฐานการรับแจ้งการฆ่าสัตว์ต่อผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการกิจการฆ่าสัตว์หรือพนักงานตรวจโรคสัตว์

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

พลเอก ฉัตรชัย สาริกัลยะ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เลขที่.....

แบบแจ้งและตอบรับการแจ้งการฆ่าสัตว์

เขียนที่.....

วัน.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง แจ้งการฆ่าสัตว์

เรียน

ข้าพเจ้า..... อายุ.....ปี บัตรประชาชนเลขที่.....
..... อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
หมายเลขโทรศัพท์.....มีความประสงค์จะฆ่าสัตว์ชนิด.....จำนวน.....ตัว ในวันที่.....
ตั้งแต่เวลา.....น. ถึง เวลา.....น. ณ โรงฆ่าสัตว์/สถานที่.....ประเภทโรงฆ่าสัตว์
เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ☐ ภายในประเทศ
☐ เพื่อการส่งออกด้วย

ใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์เลขที่.....ตั้งอยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....
ถนน.....หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
หมายเลขโทรศัพท์.....มีรายละเอียดแหล่งที่มาของสัตว์ ดังนี้

๑. ชื่อฟาร์ม/ชื่อผู้ประกอบการ.....
ที่ตั้งฟาร์มเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
เลขทะเบียนฟาร์มมาตรฐาน ที่.....(ถ้ามี) จำนวน.....ตัว

๒. กรณีสัตว์ที่จะฆ่ามีแหล่งที่มาหลายแห่ง โปรดระบุตามเอกสารแนบท้าย

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

ผู้แจ้ง

แบบตอบรับการแจ้งการฆ่าสัตว์

หนังสือฉบับนี้ให้ไว้เพื่อรับรองว่า.....ได้แจ้งความประสงค์จะฆ่าสัตว์
ชนิด.....จำนวน.....ตัว ณ โรงฆ่าสัตว์/สถานที่.....ใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์
เลขที่.....ในวันที่.....ระหว่างเวลา.....น. และชำระอากรการฆ่าสัตว์ต่อพนักงานท้องถิ่น
เป็นเงิน.....บาท ตามใบเสร็จรับเงิน.....แล้ว

ให้ไว้ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลงชื่อ.....ผู้รับแจ้ง

(.....)

พนักงานท้องถิ่น/พนักงานเจ้าหน้าที่

หมายเหตุ ๑) แบบตอบรับการแจ้งการฆ่าสัตว์ มีกำหนดระยะเวลาไม่เกิน ๓ วัน

๒) เอกสารต้นฉบับเก็บไว้ที่พนักงานท้องถิ่น

๓) มอบสำเนาให้ผู้แจ้งการฆ่าสัตว์ ผู้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์ และพนักงานเจ้าหน้าที่ (กรณีการฆ่าสัตว์เพื่อส่งออกด้วย)

กรมปศุสัตว์
หนังสือรับรองแหล่งที่มาของสัตว์

เขียนที่

หนังสือฉบับนี้ แสดงว่า นาย/นาง/นางสาวอายุ.....ปี
บัตรประชาชนเลขที่.....อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....
ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....
ประสงค์จะเคลื่อนย้ายสัตว์ชนิด.....จำนวน.....ตัว เลขทะเบียนฟาร์มมาตรฐานที่
.....(ถ้ามี) จากบ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....ตำบล.....
อำเภอ.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....โดยรถขนส่งหมายเลข
ทะเบียน.....ไปยังสถานที่/โรงฆ่าสัตว์ชื่อ.....
ใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์ เลขที่.....ตั้งอยู่ที่.....หมู่ที่.....ถนน.....
ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....ในวันที่.....
ประวัติการให้วัคซีนภายใน ๑ เดือน ก่อนเคลื่อนย้ายเข้าโรงฆ่าสัตว์ (ระบุชนิดและอายุ)

.....
หนังสือรับรองฉบับนี้ มีผลถึงวันที่.....

ออกให้ ณ วันที่

ลงชื่อ

(.....)

ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ

- ๑) ผู้ออกหนังสือรับรอง ได้แก่ ปศุสัตว์จังหวัด หรือปศุสัตว์อำเภอ
- ๒) โรงฆ่าสัตว์ปลายทางต้องได้รับอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์ หรือเป็นสถานที่ฆ่าสัตว์ ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกาศกำหนด
- ๓) หนังสือฉบับนี้ต้องไปพร้อมกับยานพาหนะที่ขนย้ายสัตว์

ประกาศกรมปศุสัตว์

เรื่อง การกำหนดโรคหรือลักษณะของสัตว์หรือเนื้อสัตว์ที่ไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร
ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์

พ.ศ. ๒๕๕๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์
เพื่อจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ อธิบดีกรมปศุสัตว์จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ สัตว์ที่เป็นโรค หรือสงสัยว่าเป็นโรคดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าไม่เหมาะสมที่จะใช้
เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร

- (๑) กาฬโรคเป็ด (Duck plague)
- (๒) กาฬโรคสัตว์เคี้ยวเอื้องขนาดเล็ก (พีพีอาร์) [Peste des petits ruminants (PPR)]
- (๓) โรคไข้ควี (Q fever)
- (๔) โรคไข้หวัดนก (Bird flu หรือ Avian influenza)
- (๕) โรคไข้หวัดใหญ่ชนิดเอ (Influenza virus type A)
- (๖) โรคแคมพิโลแบกเตอร์ (Campylobacteriosis)
- (๗) โรคแซลโมเนลลา (Salmonellosis)
- (๘) โรคทริคิเนลลา (Trichinellosis)
- (๙) โรคทอกโซพลาสมา (Toxoplasmosis)
- (๑๐) โรคนิวคาสเซิล (Newcastle disease)
- (๑๑) โรคบรูเซลลา (Brucellosis)
- (๑๒) โรคแบล็กเลก หรือโรคไขขาดำ (Blackleg)
- (๑๓) โรคพยาธิเม็ดสาคุ (Cysticercosis)
- (๑๔) โรคพิษสุนัขบ้า (Rabies)
- (๑๕) โรคเมลิออยด์ หรือโรคมงคล่อเทียม (Meloidosis)
- (๑๖) โรครินเดอร์เปสต์ (Rinderpest)
- (๑๗) โรคควัวบ้า (Mad cow disease หรือ Bovine spongiform encephalopathy)
- (๑๘) โรคสมองฟามในแกะ หรือโรคสเครปี (Scrapie หรือ Transmissible spongiform encephalopathies)
- (๑๙) โรคสมองอักเสบนีปาห์ (Nipha encephalitis)
- (๒๐) โรคสเตรปโตค็อกคัส (Streptococcosis)
- (๒๑) โรคอหิวาต์สัตว์ปีก (Fowl cholera)
- (๒๒) โรคแอนแทรกซ์ (Anthrax)

- (๒๓) โรคเฮโมราจิกเซปติซีเมีย (Haemorrhagic septicemia)
- (๒๔) วัณโรค (Tuberculosis)
- (๒๕) วัณโรคเทียม (Pseudotuberculosis)
- ข้อ ๒ สัตว์ที่มีลักษณะต่อไปนี้ ให้ถือว่าไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร
- (๑) ไก่ เป็ด ห่าน นกกระजอกเทศ
- (ก) มีรอยโรคที่ผิวหนังที่กระจายทั่วร่างกาย ได้แก่ ฝีหนอง ฝีดาษ เนื้องอก
- (ข) ผอมแห้งมาก
- (ค) บวมทั้งตัว
- (ง) ตายระหว่างขนส่ง
- (จ) มีปื้นเลือดออกขนาดใหญ่ หรือจุดเลือดออกทั่วร่างกาย
- (ฉ) มีสภาพโลหิตเป็นพิษ
- (ช) ท้องมาน
- (ฅ) ผิดปกติทางประสาท หรือกล้ามเนื้อ
- (ฉ) บวมบริเวณศีรษะ มีสิ่งคัดหลั่งจากตาและจมูก
- (ญ) มีอาการท้องเสียรุนแรง
- (ฎ) ปรากฏชัดว่าได้รับวัคซีนแล้วยังไม่ครบยี่สิบเอ็ดวัน
- (๒) โค กระบือ แพะ แกะ สุกร
- (ก) ตั้งท้อง หรือเพิ่งตกลูกใหม่
- (ข) ปรากฏชัดว่าได้รับวัคซีนแล้วยังไม่ครบยี่สิบเอ็ดวัน
- (ค) มีรอยโรคที่ผิวหนัง ได้แก่ ฝีหนอง ฝีดาษ เนื้องอก
- (ง) ผอมแห้งมาก
- (ค) บวมทั้งตัว
- (ง) แสดงอาการระบบทางเดินหายใจ
- (จ) มีอาการไข้สูง สำหรับสุกรที่มีไข้สูงตั้งแต่ ๑๐๖ องศาฟาเรนไฮต์ขึ้นไป สำหรับโค กระบือ แพะ หรือแกะที่มีไข้สูงตั้งแต่ ๑๐๕ องศาฟาเรนไฮต์ขึ้นไป
- (ฉ) ตายระหว่างขนส่ง
- (ช) มีตุ่มน้ำที่ปาก กีบ จมูก หรือเต้านม
- (ฅ) มีปื้นเลือดออกขนาดใหญ่ หรือจุดเลือดออกทั่วร่างกาย
- (ญ) มีสภาพโลหิตเป็นพิษ
- (ฎ) ท้องมาน
- (ฏ) ผิดปกติทางประสาท หรือกล้ามเนื้อ
- (ฐ) บวมน้ำบริเวณลำคอ หรือใต้คาง
- (ฑ) มีอาการท้องเสียรุนแรง

ข้อ ๓ เนื้อสัตว์ที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร

- (๑) ข้ำ มีจุดเลือดออก หรือมีโลหิตคั่งฝังอยู่ในเนื้อสัตว์นั้น
- (๒) เป็นแผล ฝีหนอง เน่า หรือเนื่อตาย
- (๓) มาจากสัตว์เป็นโรคตามข้อ ๑
- (๔) มีกลิ่นปัสสาวะ หรือกลิ่นยา หรือสารเคมี
- (๕) มีตัวพยาธิ หรือตัวอ่อนของพยาธิ (Cyst)
- (๖) มีสภาพโลหิตเป็นพิษ
- (๗) ตีข่าน
- (๘) อักเสบ บวม หรือแข็งเป็นไต
- (๙) ไม่สด หรือมีสีดำคล้ำ
- (๑๐) ปนเปื้อนอุจจาระ
- (๑๑) มีสิ่งแปลกปลอมปนเปื้อน

ข้อ ๔ สัตว์หรือเนื้อสัตว์ที่มีสารตกค้าง หรือสงสัยว่ามีสารตกค้างดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร

- (๑) กลุ่มเบต้าอะโกนิสต์ (β -agonist)
- (๒) กลุ่มไนโตรฟูแรนส์ (Nitrofurans)
- (๓) กลุ่มไนโตรอิมิดาโซล (Nitroimidazoles)
- (๔) คลอแรมเฟนิคอล (Chloramphenicol)
- (๕) อะโวพาร์ซิน (Avoparcin)
- (๖) คาร์บาตอกซ์ (Carbadox)
- (๗) โอลาควินดอกซ์ (Olaquinox)
- (๘) ไดเอทิลสตีลเบสโตรล [Diethylstilbestrol (DES)]
- (๙) เมลามีน หรือสารในกลุ่มเมลามีน (Melamine or melamine group) เช่น กรดไซยานูริก (Cyanuric acid) แอมมีไลด์ (Ammelide) แอมมีลีน (Ammeline)
- (๑๐) สารพิษตกค้างที่มีปริมาณเกินกว่าปริมาณสารพิษตกค้างสูงสุดที่กำหนดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานสินค้าเกษตร
- (๑๑) ยาสัตว์ตกค้างเกินกว่าปริมาณที่กำหนดตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร
- (๑๒) วัตถุที่ห้ามใช้เป็นส่วนผสมในอาหารสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์

ประกาศ ณ วันที่ ๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๐

อภิสิทธิ์ สุนทรสังข์

อธิบดีกรมปศุสัตว์

ประกาศกรมปศุสัตว์

เรื่อง การตรวจโรคและการตรวจพิสูจน์โรคสัตว์ในสัตว์ที่ฆ่าในโรงฆ่าสัตว์หรือฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์
และเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่า เพื่อการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์
พ.ศ. ๒๕๖๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๔ วรรคห้า มาตรา ๓๖ วรรคสอง และมาตรา ๓๙ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ อธิบดีกรมปศุสัตว์ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการตรวจโรคและการตรวจพิสูจน์โรคสัตว์ในสัตว์ที่ฆ่าในโรงฆ่าสัตว์หรือฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์ และเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่า เพื่อการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ การตรวจโรคและการตรวจพิสูจน์โรคสัตว์ในสัตว์ที่ฆ่าในโรงฆ่าสัตว์หรือฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์ และเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่าเพื่อการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ ให้กระทำโดย พนักงานตรวจโรคสัตว์

หมวด ๑

การตรวจโรคและตรวจพิสูจน์โรคสัตว์ก่อนการฆ่าสัตว์

ข้อ ๔ เมื่อผู้ประสงค์จะฆ่าสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์หรือนอกโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ได้แจ้งชนิดและจำนวนสัตว์ที่จะฆ่า แหล่งที่มาของสัตว์ที่จะฆ่า วันและเวลาที่จะฆ่าสัตว์ และชื่อของโรงฆ่าสัตว์หรือสถานที่ฆ่าสัตว์ต่อพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่แล้วแต่กรณี พร้อมทั้งได้ชำระอากรการฆ่าสัตว์ตามกฎหมายแล้ว ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ ปฏิบัติดังนี้

(๑) ตรวจสอบแหล่งที่มาของสัตว์ ดังนี้

(ก) ประวัติการเลี้ยง การรักษา หรือการฉีดวัคซีน

(ข) ใบอนุญาตเคลื่อนย้ายตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ หรือหนังสือรับรองแหล่งที่มาของสัตว์เพื่อเข้าโรงฆ่าสัตว์

(ค) ตรวจสอบแบบตอบรับการแจ้งการฆ่าสัตว์ การชำระค่าอากรการฆ่าสัตว์

(๒) ตรวจสอบสวัสดิภาพสัตว์ที่โรงพักสัตว์อย่างสม่ำเสมอเป็นระบบตั้งแต่เวลาที่สัตว์พัก ด้วยความนุ่มนวล ไม่ทำให้สัตว์ตื่นตกใจ บาดเจ็บ เจ็บปวด ทรมาน หรือเกิดความเครียด

(๓) ตรวจสอบสุขภาพสัตว์ที่โรงพักสัตว์โดยวิธีสังเกตอาการของสัตว์ ตรวจร่างกาย และอวัยวะของสัตว์ ทั้งนี้ สัตว์ที่จะฆ่าต้องมีสุขภาพปกติ ไม่เป็นโรค ไม่มีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค

การตรวจสอบสุขภาพสัตว์ตามวรรคหนึ่ง ต้องไม่ปรากฏว่าสัตว์ที่จะทำการฆ่านั้นเป็นโรคหรือสงสัยว่าเป็นโรค หรือมีสารตกค้าง หรือสงสัยว่ามีสารตกค้าง หรือมีลักษณะที่ไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหารตามประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง กำหนดโรคหรือลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหารตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙

ข้อ ๕ ในกรณีที่พนักงานตรวจโรคสัตว์มีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ที่จะฆ่าตามข้อ ๔ เป็นโรค หรือมีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค หรือมีลักษณะที่ไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหารให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์สั่งการฆ่าสัตว์ และให้แยกสัตว์นั้นไว้เพื่อตรวจพิสูจน์ที่โรงพัก สัตว์จนกว่าจะทราบผลทางห้องปฏิบัติการ

(๒) เก็บตัวอย่างส่งตรวจทางห้องปฏิบัติการของกรมปศุสัตว์หรือที่กรมปศุสัตว์ให้การรับรอง และเมื่อทำการตรวจพิสูจน์แล้วปรากฏว่า

(ก) สัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรค หรือมีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหารตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ปฏิบัติ ดังนี้

๑) ให้มีคำสั่งการฆ่าสัตว์นั้น

๒) แจ้งต่อพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่แล้วแต่กรณี เพื่อดำเนินการคืนอาการฆ่าสัตว์ให้แก่ผู้ประสงค์จะฆ่าสัตว์ตามกฎหมายด้วย

๓) ในกรณีที่เกิดโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ที่จะฆ่าเป็นโรคระบาด ให้ปฏิบัติตามกฎหมายโรคระบาดสัตว์

(ข) สัตว์ที่จะฆ่านั้นไม่เป็นโรค ไม่มีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค และมีความเหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีคำสั่งให้ฆ่าสัตว์นั้น

หมวด ๒

การตรวจโรคและการตรวจพิสูจน์โรคสัตว์หลังการฆ่าสัตว์

ข้อ ๖ เมื่อได้ทำการฆ่าสัตว์เสร็จแล้ว ก่อนการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจเนื้อสัตว์ โดยการสังเกต สัมผัส หรือพิสูจน์กลิ่น เพื่อตรวจพิสูจน์เนื้อสัตว์ที่จะพิจารณารับรองให้จำหน่ายนั้นว่าไม่เป็นโรค หรือสงสัยว่าเป็นโรค หรือมีสารตกค้าง หรือสงสัยว่ามีสารตกค้าง หรือมีลักษณะที่ไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหารตามประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง กำหนดโรคหรือลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙

ในระหว่างการตรวจพิสูจน์เนื้อสัตว์ตามวรรคหนึ่ง พนักงานตรวจโรคสัตว์ต้องระมัดระวัง และป้องกันไม่ให้เนื้อสัตว์ที่ตรวจพิสูจน์เกิดการปนเปื้อน

ข้อ ๗ ในกรณีที่พนักงานตรวจโรคสัตว์มีเหตุอันควรสงสัยว่าเนื้อสัตว์นั้นเป็นโรค หรือมีสารตกค้าง ที่อาจเป็นอันตรายต่อผู้บริโภค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหารตามที่อธิบดี ประกาศกำหนด ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ทำการผ่าเนื้อสัตว์หรือเก็บตัวอย่างส่งตรวจพิสูจน์ ทางห้องปฏิบัติการของกรมปศุสัตว์หรือที่กรมปศุสัตว์ให้การรับรอง

ถ้าผลการตรวจพิสูจน์เนื้อสัตว์ตามวรรคหนึ่งพบโรค หรือสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหารตามที่ประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง กำหนดโรค หรือลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการ จำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์สั่งทำลายเนื้อสัตว์นั้นทั้งหมดหรือบางส่วน หรือสั่งให้จัดทำให้เป็นเนื้อสัตว์ที่เหมาะสมสำหรับการบริโภคก่อน

การจัดทำให้เป็นเนื้อสัตว์ที่เหมาะสมสำหรับการบริโภคตามวรรคสอง ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ ปฏิบัติดังนี้

(๑) เนื้อสัตว์ที่ส่วนหนึ่งส่วนใดมีรอยโรคตามประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง กำหนดโรค หรือลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์ เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ถือว่าเนื้อสัตว์ส่วนนั้นไม่เหมาะสมที่จะใช้บริโภคเป็นอาหาร ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์สั่งให้ทำลายเนื้อสัตว์นั้นทั้งหมด

(๒) เนื้อสัตว์ที่ส่วนหนึ่งส่วนใดมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้บริโภคเป็นอาหารตามข้อ ๓ ของประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง กำหนดโรคหรือลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ สั่งให้ตัดเนื้อสัตว์ส่วนที่เสียนั้นออกแล้วนำไปทำลายทิ้ง หากต้องการนำเนื้อสัตว์ส่วนที่เสียนั้นไปบริโภค หรือจะนำไปทำเป็นอาหารสัตว์ ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์สั่งให้นำไปผ่านกระบวนการให้ความร้อน ที่อุณหภูมิ ๑๓๓ องศาเซลเซียส เป็นเวลานาน ๒๐ นาที ที่ความดัน ๓ บาร์ ก่อนใช้เนื้อสัตว์ ส่วนนั้นเป็นอาหาร

หมวด ๓

การตรวจโรคและการตรวจพิสูจน์โรคสัตว์กรณีสัตว์ตายโดยมิได้ถูกฆ่า

ข้อ ๘ การตรวจโรคและการพิสูจน์กรณีสัตว์ตายโดยมิได้ถูกฆ่าเพื่อการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจสอบแหล่งที่มาของสัตว์ ประวัติการเลี้ยง การรักษา หรือการฉีดยาขึ้น ประวัติการเคลื่อนย้าย และดำเนินการตามหมวด ๒ โดยอนุโลม

หมวด ๔

การรายงาน

ข้อ ๙ ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ รายงานการตรวจโรคและพิสูจน์โรคสัตว์ตามประกาศนี้ให้อธิบดีกรมปศุสัตว์ทราบทุกเดือนภายในวันที่ ๕ ของเดือนถัดไป
การรายงานตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้แบบรายงานการตรวจโรคและพิสูจน์โรคสัตว์ที่กรมปศุสัตว์กำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๐

อภัย สุทธิสังข์

อธิบดีกรมปศุสัตว์

ประกาศกรมปศุสัตว์
เรื่อง แต่งตั้งนายทะเบียนตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์
เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์
พ.ศ. ๒๕๕๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๔ อธิบดีกรมปศุสัตว์จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง แต่งตั้งนายทะเบียนตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ แต่งตั้งบุคคลดังต่อไปนี้ เป็นนายทะเบียน ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๔

- (๑) ปศุสัตว์จังหวัด มีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด ภายในเขตพื้นที่รับผิดชอบ
- (๒) ปศุสัตว์กรุงเทพมหานคร มีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด ภายในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๔

(นายอภัย สุทธิสังข์)
อธิบดีกรมปศุสัตว์

ระเบียบกรมปศุสัตว์
ว่าด้วยการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์
พ.ศ. ๒๕๖๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ วรรคสาม มาตรา ๓๖ วรรคสอง และมาตรา ๔๐ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ อธิบดีกรมปศุสัตว์ จึงวางระเบียบให้ถือปฏิบัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ระเบียบฉบับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“การรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์” หมายความว่า การที่พนักงานตรวจโรคสัตว์ออกใบรับรอง ให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ภายหลังจากการตรวจโรคและสารตกค้างที่มีในสัตว์หรือเนื้อสัตว์ก่อนนำเนื้อสัตว์ ไปจำหน่ายตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์

“ตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์” หมายความว่า เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ที่ใช้รับรอง เนื้อสัตว์ตามแบบที่กรมปศุสัตว์กำหนด

“บรรจุภัณฑ์” หมายความว่า ภาชนะบรรจุหรือวัตถุที่ใช้บรรจุหรือห่อหุ้มเนื้อสัตว์ ไม่ว่าด้วยการใส่ หรือวิธีการใด ๆ เพื่อป้องกันมิให้เนื้อสัตว์ได้รับการปนเปื้อน

“ใบรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์” หมายความว่า เอกสารการรับรองเนื้อสัตว์ที่ออกโดย พนักงานตรวจโรคสัตว์เพื่อรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการ จำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ดังนี้

- (๑) ใบรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์ (แบบ รน. ๑)
- (๒) ใบรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่า (แบบ รน. ๒)
- (๓) ใบรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ผ่านออกโรงฆ่าสัตว์ (แบบ รน. ๓)

หมวด ๑

การรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ฆ่าในโรงฆ่าสัตว์

ส่วนที่ ๑

การรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์

ข้อ ๔ เมื่อพนักงานตรวจโรคสัตว์ทำการตรวจเนื้อสัตว์เสร็จเรียบร้อยแล้วเห็นว่าเนื้อสัตว์นั้น ไม่เป็นโรค ไม่มีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค และมีความเหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร

ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ประทับตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่เนื้อสัตว์อย่างน้อย ๑ จุด บนชิ้นส่วนที่มีขนาดใหญ่ (Primal cut) ทุกชิ้น โดยชนิดของสัตว์ที่จะใช้ประทับตรารับรองให้จำหน่ายนั้นต้องเป็นสัตว์ที่ได้รับอนุญาตให้ใช้สัมผัสอาหารหรือสัมผัสกับมนุษย์ที่เนื้อสัตว์นั้นได้

ในกรณีที่พนักงานตรวจโรคสัตว์พบว่า สัตว์ที่ฆ่า่นั้นเป็นโรคระบาด เป็นโรค มีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหารตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีอำนาจทำลายเนื้อสัตว์นั้นทั้งหมดหรือบางส่วน หรือสั่งให้จัดทำให้เป็นเนื้อสัตว์ที่เหมาะสมสำหรับการบริโภคก่อนได้

ข้อ ๕ พนักงานตรวจโรคสัตว์ออกใบรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามแบบรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ฆ่าในโรงฆ่าสัตว์ (แบบ รน. ๑) ทั้งนี้ การออกใบรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ฆ่าในโรงฆ่าสัตว์ ให้ออกหนึ่งใบรับรองต่อหนึ่งสถานที่ปลายทาง

ข้อ ๖ เนื้อสัตว์ที่ประทับตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์หรือเนื้อสัตว์ที่บรรจุในบรรจุภัณฑ์ที่มีตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์สัมผัสอยู่และมีใบรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ประกอบ ให้ถือว่าเนื้อสัตว์นั้นได้รับการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์

ข้อ ๗ ประสงค์จะจำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ฆ่าในโรงฆ่าสัตว์ต้องจ่ายเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ และค่าใช้จ่ายของพนักงานตรวจโรคสัตว์ ตามที่อธิบดีกำหนด

ส่วนที่ ๒

การควบคุมบรรจุภัณฑ์

ข้อ ๘ การใช้บรรจุภัณฑ์ต้องอยู่ในการควบคุมดูแลของพนักงานตรวจโรคสัตว์

ข้อ ๙ บรรจุภัณฑ์เนื้อสัตว์ ที่ต้องระบุรายละเอียดอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อโรงฆ่าสัตว์

(๒) ที่อยู่ของโรงฆ่าสัตว์

(๓) ทะเบียนโรงฆ่าสัตว์

(๔) ทะเบียนพนักงานตรวจโรคสัตว์

(๕) วันที่ผลิต

(๖) รหัสในการบ่งชี้ชุดการผลิต (Lot number) และชุดย่อยการผลิต (Sub Lot number)

(ถ้ามี)

(๗) ตราประทับรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ออกจากโรงฆ่าสัตว์

หมวด ๒

การรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่า

ส่วนที่ ๑

การรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์

ข้อ ๑๐ กรณีสัตว์ตายเองโดยมิได้ถูกฆ่าต้องมีหลักฐานการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ และต้องมีรายงานผลการตรวจวินิจฉัยและชันสูตรจากห้องปฏิบัติการของกรมปศุสัตว์ ประกอบการตรวจเนื้อสัตว์ของพนักงานตรวจโรคสัตว์ ณ ห้องที่ที่สัตว์ตายเอง เมื่อพนักงานตรวจโรคสัตว์ทำการตรวจเนื้อสัตว์เรียบร้อยแล้ว และเห็นว่าเนื้อสัตว์ไม่เป็นโรค ไม่มีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค และมีความเหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหารตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ประทับตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่าที่เนื้อสัตว์อย่างน้อย ๑ จุด บนชิ้นส่วนที่มีขนาดใหญ่ (Primal cut) ทุกชิ้น โดยชนิดของสัตว์ที่จะใช้ประทับตรารับรองให้จำหน่ายนั้นต้องเป็นสัตว์ที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ผสมอาหารหรือฟาร์มอยู่บนบรรจุภัณฑ์เนื้อสัตว์นั้นได้

กรณีที่พนักงานตรวจโรคสัตว์พบว่าสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่านั้นเป็นโรคระบาด เป็นโรคมีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหารตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ให้นำความในข้อ ๔ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๑ พนักงานตรวจโรคสัตว์ออกใบรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่าตามแบบรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่า (แบบ รน. ๒) ทั้งนี้ การออกใบรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ตาย โดยมิได้ถูกฆ่าให้ออกหนึ่งใบรับรองต่อหนึ่งสถานที่ปลายทาง

ข้อ ๑๒ เนื้อสัตว์ที่ประทับตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่าและมีใบรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่า ให้ถือว่าเนื้อสัตว์นั้นได้รับการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์

ส่วนที่ ๒

ค่าธรรมเนียม

ข้อ ๑๓ ผู้ประสงค์จะจำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่าต้องเสียค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อ ๑๔ ผู้ประสงค์จะจำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่าต้องจ่ายเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ และค่าใช้จ่ายของพนักงานตรวจโรคสัตว์ ตามที่อธิบดีกำหนด

หมวด ๓
การรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์

ส่วนที่ ๑
การรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์

ข้อ ๑๕ หลังจากพนักงานตรวจโรคสัตว์ ณ ท้องที่ที่จะทำการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ ทำการตรวจเนื้อสัตว์และเห็นว่าเนื้อสัตว์นั้นไม่เป็นโรค ไม่มีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค และมีความเหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหารตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ ประทับตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์ที่เนื้อสัตว์อย่างน้อย ๑ จุดบนชิ้นส่วนที่มีขนาดใหญ่ (Primal cut) ทุกชิ้น โดยสีที่ใช้ประทับตรารับรองให้จำหน่ายต้องได้รับอนุญาตให้ใช้สัณสีอาหารตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร

กรณีที่พนักงานตรวจโรคสัตว์พบว่าสัตว์ที่ฆ่านอกโรงฆ่านั้นเป็นโรคระบาด เป็นโรค มีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหารตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ให้นำความในข้อ ๔ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๖ พนักงานตรวจโรคสัตว์รับรองเนื้อสัตว์ที่ฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์ ตามแบบรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์ (แบบ รน. ๓) ทั้งนี้ การออกใบรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์ ให้ออกหนึ่งใบรับรองต่อหนึ่งสถานที่ปลายทาง

ข้อ ๑๗ เนื้อสัตว์ที่ประทับตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์ และมีใบรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์ ให้ถือว่าเนื้อสัตว์นั้นได้รับการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์

ส่วนที่ ๒
ค่าธรรมเนียม

ข้อ ๑๘ ผู้ประสงค์จะจำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์ ต้องเสียค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อ ๑๙ ผู้ประสงค์จะจำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์ ต้องจ่ายเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ และค่าใช้จ่ายของพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามที่อธิบดีกำหนด

หน้า ๒๕
เล่ม ๑๓๔ ตอนพิเศษ ๑๙๘ ง ราชกิจจานุเบกษา ๓ สิงหาคม ๒๕๖๐

หมวด ๔
การรายงาน

ข้อ ๒๐ พนักงานตรวจโรคสัตว์รายงานผลการออกไปรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามแบบ
ที่อธิบดีกำหนด

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๐
อภัย สุทธิสังข์
อธิบดีกรมปศุสัตว์

เลขที่

ใบรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ฆ่าในโรงฆ่าสัตว์

เขียนที่.....

วันที่ เดือน พ.ศ.

ข้าพเจ้า..... พนักงานตรวจโรคสัตว์ ทะเบียนเลขที่.....
ได้ทำการตรวจสัตว์ก่อนฆ่า (Ante-mortem inspection) ตรวจเนื้อสัตว์ภายหลังการฆ่า (Post-mortem inspection) ดังนี้

๑. สัตว์ที่เข้าฆ่ามาจากฟาร์มระบุชื่อที่อยู่เลขทะเบียนมาตรฐานฟาร์ม (ถ้ามี) หรือตามเอกสารแนบ
.....
๒. เนื้อสัตว์จากโรงฆ่าสัตว์ชื่อ เลขที่ใบอนุญาต.....
๓. ชื่อเจ้าของเนื้อสัตว์
ที่อยู่
๔. วันที่เข้าฆ่า
๕. ชนิดเนื้อสัตว์.....ระบุประเภท.....
น้ำหนักสุทธิกก. (.....)
๖. รหัสในการบ่งชี้ชุดการผลิต (Lot number) และชุดย่อยการผลิต (Sub Lot number)(ถ้ามี).....
.....
๗. จำหน่ายไปยังสถานที่จำหน่ายชื่อ.....
ที่อยู่
๘. ความเห็นของพนักงานตรวจโรคสัตว์

☐ ไม่เป็นโรค	☐ เป็นโรค/โรคระบาด.....
☐ ไม่มีสารตกค้าง	☐ มีสารตกค้าง
☐ มีลักษณะเหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร	☐ มีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร
☐ อื่นๆ (ระบุ)	

๙. คำสั่งของพนักงานตรวจโรคสัตว์

.....
.....
.....

ออกให้ ณ วันที่ เดือน พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(.....)

พนักงานตรวจโรคสัตว์

- หมายเหตุ ๑. ใบรับรองนี้มีผลบังคับใช้ ๗ วัน สำหรับเนื้อสัตว์ที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิไม่เกิน ๔ องศาเซลเซียส
๒. ใบรับรองนี้มีผลบังคับใช้ ๑ วัน สำหรับเนื้อสัตว์ที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิไม่เกิน ๑๐ องศาเซลเซียส
๓. ห้ามซุกซนซัดฆ่า ข้อความในใบรับรอง

เลขที่

ใบรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่า

เขียนที่

วันที่ เดือน พ.ศ.

ข้าพเจ้า..... พนักงานตรวจโรคสัตว์ ทะเบียนเลขที่.....
ได้ทำการตรวจสัตว์ก่อนฆ่า (Ante-mortem inspection) ตรวจเนื้อสัตว์ภายหลังการฆ่า (Post-mortem inspection) ดังนี้

๑. สัตว์ที่เข้าฆ่ามาจากฟาร์มระบุชื่อที่อยู่เลขทะเบียนมาตรฐานฟาร์ม (ถ้ามี) หรือตามเอกสารแนบ

๒. เนื้อสัตว์จากโรงฆ่าสัตว์ชื่อ เลขที่ใบอนุญาต.....

๓. ชื่อเจ้าของเนื้อสัตว์

ที่อยู่

๔. วันที่เข้าฆ่า

๕. ชนิดเนื้อสัตว์.....ระบุประเภท.....

น้ำหนักสุทธิ กก. (.....)

๖. รหัสในการบ่งชี้ชุดการผลิต (Lot number) และชุดย่อยการผลิต (Sub Lot number)(ถ้ามี).....

๗. จำหน่ายไปยังสถานที่จำหน่ายชื่อ.....

ที่อยู่

๘. ความเห็นของพนักงานตรวจโรคสัตว์

☐ ไม่เป็นโรค ☐ เป็นโรค/โรคระบาด.....

☐ ไม่มีสารตกค้าง ☐ มีสารตกค้าง

☐ มีลักษณะเหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ☐ มีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร

☐ อื่นๆ (ระบุ)

๙. คำสั่งของพนักงานตรวจโรคสัตว์

.....

.....

.....

ออกให้ ณ วันที่ เดือน พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(.....)

พนักงานตรวจโรคสัตว์

- หมายเหตุ ๑. ใบรับรองนี้มีผลบังคับใช้ ๗ วัน สำหรับเนื้อสัตว์ที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิไม่เกิน ๔ องศาเซลเซียส
๒. ใบรับรองนี้มีผลบังคับใช้ ๑ วัน สำหรับเนื้อสัตว์ที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิไม่เกิน ๑๐ องศาเซลเซียส
๓. ห้ามชุดลบบิดฆ่า ข้อความในใบรับรอง

เลขที่

ใบรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ผ่านโรงฆ่าสัตว์

เขียนที่.....

วันที่ เดือน พ.ศ.

ข้าพเจ้า..... พนักงานตรวจโรคสัตว์ ทะเบียนเลขที่.....
ได้ทำการตรวจสอบสัตว์ก่อนฆ่า (Ante-mortem inspection) ตรวจสอบเนื้อสัตว์ภายหลังการฆ่า (Post-mortem inspection) ดังนี้

๑. สัตว์ที่เข้าฆ่ามาจากฟาร์มระบุชื่อที่อยู่เลขทะเบียนมาตรฐานฟาร์ม (ถ้ามี) หรือตามเอกสารแนบ

๒. เนื้อสัตว์จากโรงฆ่าสัตว์ชื่อ เลขที่ใบอนุญาต.....

๓. ชื่อเจ้าของเนื้อสัตว์
ที่อยู่

๔. วันที่เข้าฆ่า

๕. ชนิดเนื้อสัตว์.....ระบุประเภท.....
น้ำหนักสุทธิกก. (.....)

๖. รหัสในการแบ่งชุดการผลิต (Lot number) และชุดย่อยการผลิต (Sub Lot number)(ถ้ามี).....

๗. จำหน่ายไปยังสถานที่จำหน่ายชื่อ.....
ที่อยู่

๘. ความเห็นของพนักงานตรวจโรคสัตว์

☐ ไม่เป็นโรค	☐ เป็นโรค/โรคระบาด.....
☐ ไม่มีสารตกค้าง	☐ มีสารตกค้าง
☐ มีลักษณะเหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร	☐ มีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร
☐ อื่นๆ (ระบุ)	

๙. คำสั่งของพนักงานตรวจโรคสัตว์

.....
.....
.....

ออกให้ ณ วันที่ เดือน พ.ศ.

(ลงชื่อ)

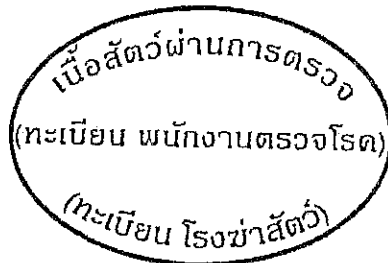
(.....)

พนักงานตรวจโรคสัตว์

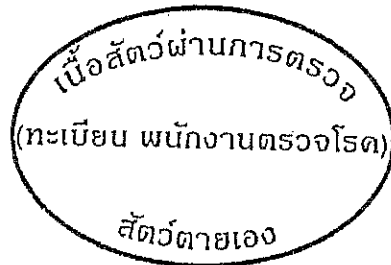
- หมายเหตุ ๑. ใบรับรองนี้มีผลบังคับใช้ ๗ วัน สำหรับเนื้อสัตว์ที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิไม่เกิน ๔ องศาเซลเซียส
๒. ใบรับรองนี้มีผลบังคับใช้ ๑ วัน สำหรับเนื้อสัตว์ที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิไม่เกิน ๑๐ องศาเซลเซียส
๓. ห้ามขูดลบขีดฆ่า ข้อความในใบรับรอง

แบบตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์

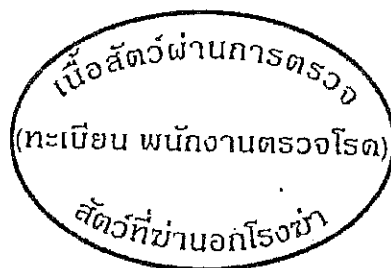
ตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ฆ่าในโรงฆ่าสัตว์

ตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่า

ตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์

แบบรายงานการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์

ประจำเดือน.....

ชื่อพนักงานตรวจโรคสัตว์..... ทะเบียน.....

.....

[illegible]

ระเบียบกรมปศุสัตว์

ว่าด้วยการแสดงความจำนงขอเป็นผู้รับใบอนุญาตแทนกรณีผู้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาตาย
พ.ศ. ๒๕๖๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ อธิบดีกรมปศุสัตว์จึงวางระเบียบให้ถือปฏิบัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมปศุสัตว์ ว่าด้วยการแสดงความจำนงขอเป็นผู้รับใบอนุญาตแทนกรณีผู้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาตาย พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“นายทะเบียนประจำจังหวัด” หมายความว่า ปศุสัตว์จังหวัดหรือปศุสัตว์พื้นที่กรุงเทพมหานคร

“ผู้รับใบอนุญาต” หมายความว่า ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙

“ทายาท” หมายความว่า บิดามารดา คู่สมรส หรือบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้รับใบอนุญาต และให้หมายความรวมถึงบุคคลที่ผู้รับใบอนุญาตได้แสดงเจตนาไว้ในพินัยกรรม

ข้อ ๔ ผู้แสดงความจำนงขอเป็นผู้รับใบอนุญาตที่ประสงค์จะประกอบกิจการแทนผู้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาที่ถึงแก่ความตาย ต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

(๒) มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย

(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เพราะกระทำความผิดทางอาญา เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือพ้นโทษมาแล้ว ไม่น้อยกว่าสองปี

(๕) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

ข้อ ๕ หากมีทายาทหลายคนให้แนบหนังสือยินยอมขอทายาทอื่น ๆ หรือคำสั่งศาลเป็นผู้จัดการมรดก

ข้อ ๖ ทายาทหรือผู้จัดการมรดกที่ประสงค์จะประกอบกิจการแทนผู้รับใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอแสดงความจำนงขอเป็นผู้รับใบอนุญาตแทนกรณีผู้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาตาย ต่อนายทะเบียนประจำจังหวัดภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตตายตามแบบที่กรมปศุสัตว์กำหนด

ข้อ ๗ เมื่อทายาทหรือผู้จัดการมรดกที่ประสงค์จะประกอบกิจการแทนผู้รับใบอนุญาต ได้ชำระค่าธรรมเนียมตามกฎหมายกระทรวงที่ออกตามความในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าเพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์แล้ว ให้นายทะเบียนประจำจังหวัดแจ้งชื่อทายาทหรือผู้จัดการมรดกผู้เข้าประกอบ

กิจการแทนผู้รับใบอนุญาตในใบอนุญาตฉบับเดิม โดยให้ขีดฆ่าชื่อผู้รับใบอนุญาตเดิมออก พร้อมทั้ง
ลงลายมือชื่อนายทะเบียนประจำจังหวัดกำกับ และให้กำกับคำว่า "รับโอน" ไว้ที่ด้านหน้ามุมบนด้านขวามือ
พร้อมทั้งระบุวัน เดือน ปี ที่จดทะเบียนขอไว้ด้วย

เมื่อนายทะเบียนประจำจังหวัดดำเนินการตามวรรคแรกเรียบร้อยแล้ว ให้รายงานอธิบดีหรือ
ผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายทราบ

ข้อ ๘ ใบอนุญาตที่ได้จากการรับโอนนั้น ให้ใช้ต่อไปได้จนกว่าใบอนุญาตเดิมสิ้นอายุ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๐

อภัย สุทธิสังข์

อธิบดีกรมปศุสัตว์

แบบ ปช. ๓

กรมปศุสัตว์

แบบคำขอแสดงความจำนงขอเป็นผู้รับใบอนุญาตแทนกรณีผู้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาตาย

เขียนที่.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

เรื่อง

เรียน

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว).....นามสกุล.....

อายุ.....ปี เชื้อชาติ..... สัญชาติ..... ศาสนา..... อาชีพ.....

บัตรประจำตัวประชาชน เลขที่.....ออกให้ที่.....หมดอายุวันที่.....

อยู่บ้านเลขที่.....หมู่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....

เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....

เป็น () คู่สมรส () บิดา () มารดา () บุตรโดยชอบด้วยกฎหมาย

() ผู้รับพินัยกรรมให้เป็นผู้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์ () ผู้จัดการมรดก

() อื่นๆ ระบุ.....

ของ (ระบุชื่อ-สกุล ผู้รับใบอนุญาต).....บัตรประจำตัวประชาชนเลขที่.....

อยู่บ้านเลขที่.....หมู่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....

เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....

ซึ่งเป็นผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ตาม

ใบอนุญาตเลขที่.....วันหมดอายุ.....

เนื่องจาก (ระบุชื่อ-สกุล ผู้รับใบอนุญาต).....ถึงแก่ความตาย

ข้าพเจ้ามีความประสงค์จะขอรับใบอนุญาตแทนกรณีผู้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาตาย โดยได้แนบเอกสาร ดังนี้

() ใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์ () สำเนาใบมรณะบัตรของผู้รับใบอนุญาตเดิม

() สำเนาใบสำคัญการสมรส () สำเนาการเปลี่ยนชื่อ-นามสกุล

() สำเนาหลักฐานการทำนิติกรรม

() สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้แสดงความจำนง

() สำเนาบัตรทะเบียนบ้านของผู้แสดงความจำนง

() หนังสือยินยอมจากทายาททุกคน หรือคำสั่งศาลแต่งตั้งผู้จัดการมรดก หรือพินัยกรรม

ทั้งนี้ ข้าพเจ้าได้ชำระค่าธรรมเนียมเป็นเงินจำนวน.....บาท (.....)

ตามใบเสร็จรับเงิน.....แล้ว

ลายมือชื่อ.....ผู้ยื่นคำขอ

(.....)